



Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 478. Contra quos injuriantes concedatur hæc actio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

veri defuncti illatam vindicare possit. *L. 1. §. 6. ff. h. t.* sic etiam mortuis omnibus de collegio vel universitate aliquâ, quibus viventibus injuria facta collegio transit ad successores illis subrogatos, quia omnibus ejus membris mortuis universitas non moritur, & injuria non tam singulis, quam toti corpori facta censetur, quod idem in novis electis successoribus censetur. *Carpz. l. c. resp. 65.*

Quest. 478. Contra quos injuriantes datur hæc actio?

Resp. Datur regulariter contra omnes injuriantes, etiam Clericos. *Carpz. Jurispr. Consistor. l. 2. d. 412.* & contra eos, qui per procuratorem se defendere possunt. *L. 42. §. 1. C. de procur. Carpz. pr. crim. q. 91. num. 30.* nisi lis cum injuriante defuncto contestata. *L. 18. C. L. unic. C. ex delict. defunct.* vel Princeps ex gratia ad exhibitam supplicationem pro impetrando processu rescripserit, rescriptumque parti legitime insinuatum. *L. 1. C. 2. C. quando libell. Carpz. 7. P. p. 4. c. 46. def. 4. Gail. l. 1. obs. 64. num. 5.* vel etiam, si per Judicem steterit, quo minus lis contestaretur. *Lauterb. §. 29.* Sic datur etiam actio hæc contra eum, qui alteri objicit crimen vel defectum occultum verum, nisi Reipublicæ interfit tale crimen manifestari. *Covar. var. resol. l. 1. c. 11. num. 6. Clarus §. injuria. num. 17. Fachin. controvers. l. 9. c. 10. Reiffenst. h. t. num. 17.* Siquidem ubi publica utilitas non exposcit, quilibet habet jus ad suam famam, ita ut ab alio per manifestationem delicti occulti violari sine injuria non possit, ubi verò utilitas publica, vel etiam præjudicium tertii avertendum sic exigit, licitum est, & injuriam nullam continet, manifestare crimen vel defectum alterius, v. g. quòd sit fur, ne alteri noceat, quòd sit leprosus, vel inhabilis sit ad tale officium. *Arg. L. eum, qui ff. h. t.* Datur quoque hæc actio liberto contra patronum, filio emancipato contra patrem, si injuria est atrox, *l. 7. §. 3. l. 11. §. 7. ff. h. t.* Secus est, ut constat ex iisdem *ll. si injuria illata atrox non est,* quia hæc actio est famosa, seu ipso jure infamis est, qui ex actione injuriarum condemnatur. *l. 1. C. 4. ff. de his, qui infam. no. rant.* nisi injuria omnino levis, prout cum aliis id limitat *Harpr. in §. in summa. Inst. h. t. num. 96.* et si contrarium teneat *Clarus §. injuria. n. 8.*

Quest. 479. Actio injuriarum criminalis quæ, quibus, & contra quos concedatur?

Resp. Primò: actio criminalis est, quâ injuriam passus petit à Judice, ut injurians poenâ arbitrariâ vel corporali vel pecuniariâ silco applicanda ex officio puniatur. *Clarus §. injuria. num. 7. Mynsing. centur. 4. obs. 4. num. 5. Lauterb. §. 39.* causa illius efficiens remota est jus civile. *l. c. l. fin. ff. h. t.* proxima est injuria quæcunque etiam verbalis, ut *Lauterb. quamvis, ut Mynsing. notat, vi factæ à Carolo V. Ordinat. Cameral. Imper. p. 2. tit. 28.* ob injuriam verbalem plerumque non agatur ad vindictam publicam, sed ad restitutionem honoris præstandam per palinodiam, seu ad injuriæ verbalis recantationem seu revocationem, hæc tamen etiam actio ad palinodiam in casu injuriæ verbalis, et si sola plerumque adhiberi solet, potest nihilominus etiam cum actione injuriarum æstimatoria cumulari. *Gail. l. 1. Obs. 65. n. 5. Mynsing. cent. 2. Obs. 98. n. 10.*

2. Resp. Secundò: hæc actio criminalis, et si generaliter competat omnibus injuriam passis, ad distinctionem tamen actionis æstimatoriæ conceditur etiam fratribus, sororibus & aliis cognatis, qui tamen ipsi tantum, & non per procuratorem (aliter ac se res habeat in actione ad æstimationem) agere possunt, nisi sint personæ illustres, quamvis hodie, dum sublata est inscriptio in crimen, vi cujus obligabatur ad poenam talionis actor succumbens in probatione, ex parte actoris procurator indifferenter admittatur, teste *Carpz. pr. Crim. q. 95. n. 51. apud Lauterb. h. t. §. 40.* nullo verò actore existente (quia condonavit, vel usus retorsione) hodie de consuetudine universali, si injuria est gravis vel notoria aliòve modo evidenter scandalosa, tendatque ad vindictam publicam ex officio per viam inquisitionis legitime procedere & injurianti poenam dictare potest, ne maleficia maneant impunita. *l. 13. ff. de Off. presid. l. 51. in fin. ff. ad leg. Aquil. Carpz. l. c. q. 96. n. 3. Gail. l. 1. Obs. 39. n. 3. Lauterb. l. c.*

3. Resp. tertio: datur hæc actio adversus omnes injuriantes §. 10. *Inst. h. t.* qui non per procuratorem, sed regulariter ipsi in judicio comparere debent. *L. fin. C. h. t.* (exceptis tamen iterum personis illustribus, & qui se per procuratorem defendere & excipere possunt, *cit. l. fin. C. h. t.*) ex e ratione, quia poena per talem actionem intenta ad corporalem & ultimum supplicium extendi potest. Hodie tamen ex parte rei communiter procuratorem admitti, nisi injuria sit atrocissima, ita ut probabiliter ad poenam corporalem deveniat, & tunc Judicem pro arbitrio procuratorem repellere posse, tradunt *Carpzov. l. c. q. 95. n. 57. Harpr. ad cit. §. 10. Inst. n. 91. Christianæ. vol. 4. decis. 202. n. 7. Lauterb. §. 41.*

Quest. 480. Quibus modis tollatur seu extinguatur actio injuriarum?

Resp. tollitur ferè modis sequentibus. Primò: actio æstimatoria tollitur morte tam injuriam inferentis quam eam passi contingente ante litem contestatam, quia neque active neque passive transit ad hæredes. *l. 13. princ. l. 15. §. 14. ff. h. t.*

2. Secundò: remissione seu condonatione actoris, seu injurianti, ita tamen ut is, qui est sub potestate alterius, v. g. filius familias respectu patris, religiosus respectu superioris, uxor respectu mariti non possit injuriam seu actionem injuriarum remittere illo invito, sub cujus potestate est, è contra verò pater, superior, maritus possit remittere injuriam illatam constitutis sub sua potestate, etiam illis reclamantibus. *Laym. l. 3. p. 2. c. 6. n. 7. Engels. h. t. n. 13. Reiffenst. n. 23. Arg. L. sed si unus §. 10. C. seq. ff. h. t.* ubi tamen hoc posterius ita limitatur, ut secus sit, si patris persona vilis sit, filii autem valde honesta. Estque hæc remissio extinctiva injuriæ alia expressa, dum nimirum fit vel verbis, literis aliisque indubitatis animi condonantis indicis. *l. 17. §. 6. ff. h. t. l. 52. §. fin. de O. C. A.* vel transactione seu pacto atque gratuito. *cit. l. 17. l. 27. §. 2. ff. de pacto. Gail. l. 2. obs. 102. n. 17. C. 18. Mev. p. 1. decis. 223. C. 224. Lauterb. §. 34.* hac voluntate etiam absente reo declarata. *Cit. l. 17. §. 6.* Non sufficit tamen, quod injuriatus graviter decumbens confessorio dixerit, se omnibus hominibus condonare, etiam huic vel illi injurianti, cum DD. communius contra *Bachov. ad §. fin. Inst. h. t.* censentem hoc ipso, ipso jure remissam vindictam, teneant, quòd hæc declaratione tantum rancor ani-